

Sygn. akt III AUa 559/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 r. w Szczecinie

sprawy Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale zainteresowanych M. S., J. B., B. S., Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 kwietnia 2014 r. sygn. akt VII U 1461/13

1. oddała apelację,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak

III AUa 559/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2013 roku nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. określił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne B. S. – pracownika u płatnika składek Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki

Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., wskazując szczegółowo okresy oraz wysokość podstawy wymiaru składek.

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2013 roku nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. określił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne M. S. – pracownika u płatnika składek Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., wskazując szczegółowo okresy oraz wysokość podstawy wymiaru składek.

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2013 roku nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. określił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne J. B. – pracownika u płatnika składek Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., wskazując szczegółowo okresy oraz wysokość podstawy wymiaru składek.

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2013 roku nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. określił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne B. S., J. B. i M. S. – pracowników u płatnika składek Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., wskazując szczegółowo okresy oraz wysokość podstawy wymiaru składek.

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2013 roku nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że płatnik składek Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., jest zobowiązany do opłacania składek na Fundusz Pracy za B. S., J. B. i M. S. jako pracowników płatnika składek, z tytułu zawartych umów zlecenia.

W uzasadnieniach wydanych decyzji organ rentowy podniósł, iż w wyniku przeprowadzonej u płatnika składek kontroli ustalił, że w okresach objętych decyzjami w/w ubezpieczone uzyskały przychód z tytułu wykonywania pracy w ramach zawartych umów cywilnoprawnych – zlecenia na rzecz płatnika składek Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., z którym jednocześnie pozostawały w stosunku pracy. Miesięczny przychód nie został wliczony do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu stosunku pracy.

Od powyższych decyzji odwołanie wniósł płatnik składek Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S.. Odnosząc się do przytoczonego przez organ rentowy orzecznictwa SN wyrażonego w uchwale II UZP 6/09, odwołujący wskazał, że błędne jest stanowisko ZUS, iż sam fakt zawarcia przez pielęgniarki B. S., M. S. i J. B. umów zlecenia z (...) przesądza o zaliczeniu ich do grona pracowników z art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Ww. pielęgniarki miały bowiem odmienny zakres czynności w ramach umowy o pracę (udział w zabiegach operacyjnych) i w ramach umowy cywilnoprawnej (usługi w ramach opieki otwartej –przychodni), usługi świadczone w ramach umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych z zakresu rezonansu magnetycznego nie są wykonywane wyłącznie na rzecz odwołującego płatnika, a również na rzecz osób niehospitalizowanych w oddziałach SP ZOZ MSW, a nadto (...) wykonuje postanowienia umowy z 10 stycznia 2008 roku samodzielnie - ponosi pełną odpowiedzialność za udzielenie lub zaniechanie wykonywania przez siebie świadczeń zdrowotnych, pokrywa wszelkie koszty związane z eksploatacją i konserwacją rezonansu magnetycznego, przy użyciu którego wykonuje badania diagnostyczne.

Postanowieniami z 1 sierpnia 2013 roku Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i wyrokowania sprawy z ww. odwołań. Postanowieniem z tej samej daty Sąd wezwał również do udziału w sprawie w charakterze strony zainteresowanej B. S., M. S., J. B. oraz Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2014 roku r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w punkcie I zmienił zaskarżone decyzje i ustalił, iż Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S. z tytułu umów zlecenia łączących Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z B. S., M. S. i J. B. nie ma obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okresy wskazane w zaskarżonych decyzjach, w

punkcie II zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S. kwotę 300,00 złotych (trzysta) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły przyjęte przez Sąd Okręgowy, następujące ustalenia faktyczne i ocena prawna: W dniu 12 grudnia 1994 roku J. B. (poprzednio P.) zawarła z (...) Zarządem (...) w S. umowę o pracę na stanowisku pielęgniarki. Pracując na Oddziale (...) w ramach obowiązków pracowniczych zainteresowana między innymi asystuje przy wykonywaniu zabiegów i badań przez lekarza anestezjologa, sprawuje nadzór nad stanem pacjenta, opiekę nad pacjentem, przygotowuje i konserwuje aparaturę i przedmioty potrzebne do pracy, prowadzi postępowanie resuscytacyjne do czasu przybycia lekarza. W dniu 1 kwietnia 1988 roku M. S. (poprzednio R.) zawarła z (...) Zarządem (...) i Spraw Socjalnych WUSW w S. umowę o pracę na stanowisku pielęgniarki. Pracując na Oddziale (...) w ramach obowiązków pracowniczych zainteresowana między innymi przygotowuje narzędzia do zabiegów chirurgicznych i urologicznych, asystuje przy tych zabiegach, wykonuje drobne zabiegi chirurgiczne (zdjęcie szwów, gipsu), zabezpiecza gabinet w sprzęt aseptyczny, pobiera materiał do badań diagnostycznych, udziela pierwszej pomocy w stanach bezpośredniego zagrożenia życia, wykonuje badania elektrokardiograficzne i próby wysiłkowe. B. S. w okresie od 1 lipca 1997 roku do 31 sierpnia 2012 roku pracowała w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S. na stanowisku pielęgniarki. Pracując na Oddziale (...), w ramach obowiązków pracowniczych zainteresowana asystowała przy wykonywaniu zabiegów i badań przez lekarza anestezjologa, sprawowała nadzór nad stanem pacjenta, opiekę nad pacjentem, przygotowowała i konserwowała aparaturę i przedmioty potrzebne do pracy, prowadziła postępowanie resuscytacyjne do czasu przybycia lekarza. Sąd pierwszej instancji wskazał również, że z tytułu zawartych umów o pracę, zainteresowane zostały zgłoszone do ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego.

Płatnik składek Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., zawarł w dniu z 10 stycznia 2008 roku umowę na świadczenie usług z Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S., która obowiązuje od 1 września 2008 roku do 30 września 2015 roku. Przedmiotem umowy jest wykonywanie kompleksowych badań diagnostycznych (wraz z opisem) przy wykorzystaniu rezonansu magnetycznego w Pracowni Rezonansu Magnetycznego Zakładu (...) Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, której pomieszczenia spółka (...) wynajmuje od SP ZOZ MSW w S.. Sprzęt medyczny i wyposażenie stanowi własność Spółki (...). Badania wykonuje personel o odpowiednich kwalifikacjach medycznych. W ramach umowy z 10 stycznia 2008 roku, SP ZOZ MSW w S. jako zleceniodawca zlecał wykonanie usług zleceniobiorcy (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Spółka (...) do wykonania zlecenia zatrudniła na podstawie umów zlecenia pracowników zleceniodawcy - B. S., M. S. i J. B. w celu świadczenia usług pielęgniarki. Ww. osoby w okresie od listopada 2008 roku do września 2011 roku wykonywały pracę polegającą wyłącznie na podawaniu, poprzez wenflon, kontrastu niezbędnego do przeprowadzenia badania diagnostycznego za pomocą rezonansu magnetycznego. W ramach realizacji omawianych wyżej umów nie było potrzeby wykonywania przez zainteresowane innych prac. Spółka (...) usługi w zakresie przeprowadzenia badań radiologicznych prowadziła zarówno na rzecz pacjentów Szpitala (...), jak również na rzecz pacjentów skierowanych przez lekarzy innych placówek medycznych.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy podniósł, że odwołania płatnika składek zasługiwały na uwzględnienie.

Przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie była prawidłowość decyzji ZUS, w których organ rentowy stwierdził, że z umów zlecenia zawartych przez B. S., M. S. i J. B. z Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wynika, iż czynności wykonywane w ramach tych umów w istocie wykonywane były na rzecz Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w S., który jest pracodawcą ww. zainteresowanych, co skutkuje zastosowaniem art. 8 ust. 2a ustawy systemowej i przyjęciem, iż ww. osoby podlegały w okresach spornych umów zlecenia ubezpieczeniom społecznym jako pracownicy, a płatnikiem powstałych z tego tytułu składek jest Szpital (...) w S..

Dalej Sąd Okręgowy wskazał na stanowiska Sądu Najwyższego w tej kwestii i podniósł, że ustalony w sprawie stan faktyczny wskazuje, że zainteresowane B. S., M. S. i J. B. nie wykonywały tożsamej rodzajowo pracy w ramach umów o pracę, jak i umów o dzieło. Mając na uwadze umowy o pracę łączące zainteresowane ze Szpitalem (...) w S. wskazać należy, że ich treść jest diametralnie odmienna od treści umów cywilnoprawnych, jakie łączyły te zainteresowane z (...) w S.. Powyższe potwierdzają karty obowiązków, uprawnień, odpowiedzialności pracownika, które pracodawca przekazał każdej z zainteresowanych. Z dokumentów tych wynika, że zakres czynności wykonywanych przez zainteresowane zatrudnione jako pielęgniarki w Szpitalu (...) w S., jest znacząco różny od zakresu obowiązków wykonywanych w (...). J. B. i B. S. zatrudnione na Oddziale(...), a M. S. w Oddziale(...) wykonywały czynności typowo pielęgniarskie, a do obowiązków tych należał przede wszystkim: udział w zabiegach operacyjnych, opieka nad pacjentem, przygotowanie i konserwacja aparatury i przedmiotów potrzebnych do pracy, prowadzenie postępowania resuscytacyjnego do czasu przybycia lekarza, wykonanie drobnych zabiegów chirurgicznych (zdjęcie szwów, gipsu), pobieranie materiału do badań diagnostycznych, wykonywanie badań elektrokardiograficznych i prób wysiłkowych. Z kolei w ramach umów zlecenia praca zainteresowanych sprowadzała się wyłącznie do podania pacjentowi kontrastu, o ile dane badanie tego wymagało. W pracowni radiologicznej, a więc tej, działającej w ramach (...) nie było bowiem potrzeby wykonywania innych czynności przez personel pielęgniarski, potrzeba zatrudnienia pielęgniarek wynikała jedynie z konieczności podawania przy niektórych badaniach radiologicznych czynnika kontrastowego, przy czym czynności te były wykonywane wyłącznie na rzecz odrębnego podmiotu, a więc (...), a nie na rzecz szpitala. Tym bardziej, iż zlecenia wykonania badań radiologicznych realizowane były przez spółkę nie tylko na rzecz pacjentów tego szpitala, ale także dla innych pacjentów, spoza szpitala (...) w S., mających skierowania z innych placówek służby zdrowia czy od lekarzy indywidualnych. Powyższe ustalenie znalazło potwierdzenie w zeznaniach zarówno zainteresowanych jak i świadka E. J. - pracownika szpitala (...) w S. – którzy słuchani na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2014 roku zeznali, że na podstawie umów zlecenia B. S., M. S. i J. B. wykonywały czynności w dni wolne od pracy, przy czym były to czynności rodzajowo inne od wykonywanych w ramach obowiązków pracowniczych i poległy jedynie na podaniu pacjentowi kontrastu przed wykonaniem badania rezonansu magnetycznego. Dodatkowo Sąd pierwszej instancji wskazał, że zainteresowane w ramach umów zlecenia wykonywały prace na rzecz odrębnej od Szpitala (...) w S. jednostki, która pozostaje z tym szpitalem w stosunku cywilnoprawnym i to (...) z tytułu zawartych umów zlecenia wypłacał zainteresowanym należne wynagrodzenie.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że J. B., B. S. oraz M. S. w ramach zawartych umów cywilno-prawnych nie wykonywały pracy na rzecz płatnika składek SP ZOZ MSW w S., z którym pozostawały w stosunku pracy. Skarżący wskazał, że praca wykonywana przez zainteresowane w ramach zawartej umowy cywilno-prawnej była świadczona na rzecz pracodawcy, z którym zainteresowane pozostawały w stosunku pracy. Nie zmienia stanowiska organu rentowego w tym przedmiocie, że zakresy obowiązków w obu podmiotach osób zainteresowanych były różne.

Stawiając powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania i orzeczenie o kosztach zastępstwa za II instancję według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację płatnik wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od organu rentowego na rzecz płatnika kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się nieuzasadniona i jako taka podlegała oddaleniu.

Wbrew zarzutowi apelacji, Sąd I Instancji dokonał właściwych ustaleń faktycznych, w oparciu o zgromadzone dowody oraz dokonał prawidłowej ich oceny, co Sąd Apelacyjny akceptuje i przyjmuje, jako własne. Mając to na uwadze ponowne przytaczanie motywów wydania zaskarżonego wyroku jest zbędne, a przedmiotem analizy należało uczynić

wyłącznie te kwestie, do których wprost odnosił się apelujący we wniesionym środku zaskarżenia. Treść wniesionego przez stronę skarżącą środka odwoławczego nie pozostawia wątpliwości, iż jego zakres przedmiotowy, zasadniczo domaga się analizy kwestii, czy J. B., B. S. oraz M. S. w ramach zawartych umów cywilno-prawnych nie wykonywały pracy, o której mowa w art. 8 ust. 2 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, na rzecz płatnika składek SP ZOZ MSW w S., z którym pozostawały w stosunku pracy.

Rozważenie powyższej kwestii determinowało kierunek rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W związku z powyższym słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że definicja pracownika w prawie ubezpieczeń społecznych zawarta w art. 8 ust. 2 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest definicją szerszą niż pojęcie pracownika obowiązujące na gruncie prawa pracy. Zgodnie z przytoczonym przepisem ustawy, za pracownika uważa się nie tylko osobę pozostającą w stosunku pracy (art. 8 ust. 1) ale również osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Sąd Okręgowy wskazał przy tym na treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, wydanej w sprawie II UZP 6/09, w której w sposób nie budzący wątpliwości wskazano, że pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tej uchwały stwierdził, iż przepis art. 8 ust. 2a w/w ustawy rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy. Rozszerzenie to dotyczy dwóch sytuacji. Pierwszą jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z wymienionych umów prawa cywilnego, przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy. Drugą, jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest to, że - będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą - jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą. W konsekwencji, nawet, gdy osoba ta (pracownik) zawarła umowę o dzieło z osobą trzecią, to pracę w jej ramach wykonuje faktycznie dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty jej pracy). Przepis art. 8 ust 2a w/w ustawy dotyczy z reguły takiej pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej na rzecz pracodawcy, która mogłaby być świadczona przez jej wykonawcę w ramach stosunku pracy z tym pracodawcą, z tym, że musiałby on wówczas przestrzegać przepisów o godzinach nadliczbowych, powierzeniu pracownikowi do wykonywania pracy innej niż umówiona (art. 42 § 4 k.p.) i innych ograniczeń i obciążeń wynikających z przepisów prawa pracy.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że organ rentowy w toku postępowania nie wykazał, że zainteresowane mogłyby wykonywać pracę, którą świadczyły na rzecz spółki (...) w ramach stosunku pracy z ich pracodawcą SP ZOZ MSW w S.. Skarżący nie wykazał, aby płatnik składek posiadał sprzęt medyczny i wyposażenie, za pomocą którego Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) realizuje umowę z 10 stycznia 2008 roku nr (...)/ (...) na świadczenie usług w zakresie kompleksowych badań diagnostycznych (wraz z opisem) w postaci rezonansu magnetycznego. W związku z powyższym nie zostało wykazane, aby zainteresowane mogły świadczyć pracę, którą wykonują na podstawie umów zlecenia zawartych ze Spółką (...) na rzecz płatnika, a tym samym aby zostały spełnione przesłanki zastosowania przepisu z art. 8 ust 2a w/w ustawy.

Ponadto słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji, że zainteresowane B. S., M. S. i J. B. nie wykonywały tożsamej rodzajowo pracy w ramach umów o pracę, jak i umów cywilnoprawnych. Mając na uwadze umowy o pracę łączące zainteresowane ze Szpitalem (...) w S., Sąd pierwszej instancji wskazał, że ich treść jest diametralnie odmienna od treści umów cywilnoprawnych, jakie łączyły te zainteresowane z (...) w S.. Tym bardziej, iż zlecenia wykonania badań radiologicznych realizowane były przez spółkę nie tylko na rzecz pacjentów tego szpitala, ale także dla innych pacjentów, spoza szpitala (...) w S., mających skierowania z innych placówek służby zdrowia czy od lekarzy prowadzących prywatną praktykę lekarską.

W związku z powyższym nieuprawniony, w ocenie Sądu Apelacyjnego, jest wniosek apelacji, że pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy przez zainteresowane. Skarżący w żadnym zakresie nie odniósł się do faktu wykonywania przez (...) badań radiologicznych dla pacjentów spoza szpitala (...) w S.. Tymczasem dokonując badań takim pacjentom pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo w żadnym razie nie przejmował rezultatu pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy przez zainteresowane.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację organu rentowego jako bezzasadną.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jako przegrywającego sprawę koszty zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem Apelacyjnym. Wysokość tych kosztów Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 2013 r., poz. 490).

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak